



KARNEVALS-
NATTENS
GAADE



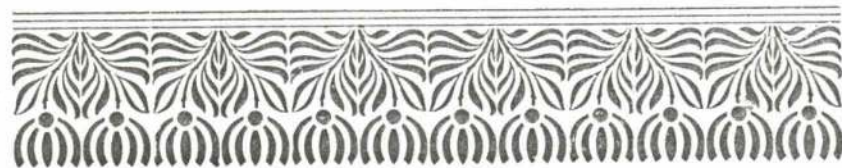
MIMISK SKUESPIL

I 50 AFDL.



Personerne:

Baron von Stein	Hr. Fritz Lamprecht
Erna, hans Datter	Frk Tilley Christiansen
Bruno von Hoffsborg	Hr. Knud Rassow
Kai Felsing, hans Ven	Hr. Jon Iversen
Frieda, Kammerpige hos von Steins.	Frk. Aller
Fru Liebau	Fru Solborg Fjeldsøe-Rasmussen
Bonnewitz	Hr. Edvard Jacobsen

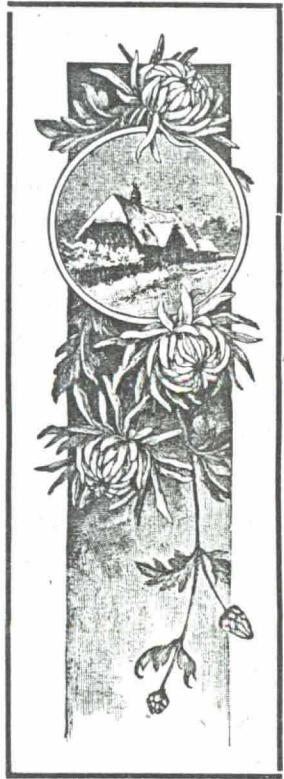


AFDELINGER.

- 1) „Edderkoppen“
- 2) Erna smykker sig til Ballet
- 3) Kai flirter
- 4) En ubehagelig Kontrovers
- 5) „Reparer dette Smykke!“
- 6) En fristende Tanke —
- 7) Overvejelser
- 8) Lysten mod Livet
- 9) I Glædens Hvirvel —
- 10) Under Masken
- 11) „Jeg vil bevare mit Incognito
- 12) Soupeen.
- 13) Brunos Blik falder paa Smykket
- 14) En skæbnesvanger Nat
- 15) Samvittighedsnag
- 16) Frieda modtager en Tilrettevisning
- 17) De unge Mænds Afrejse —
- 18) Bruno anmelder atter sin Ankomst
- 19) Frieda faar sin Afsked —
- 20) Gensyn
- 21) Bruno faar Ernas Ja —
- 22) Forlovelsen deklareres
- 23) I Lykkens trygge Havn
- 24) Frieda hos Fru Liebau
- 25) Tilfældige Sammentræf
- 26) Smykket skal istandsættes
- 27) Smykkets Historie
- 28) v. Stein føler en uforklarlig Angst.
- 29) Brunos frygtelige Mistanke.
- 30) Brunos Tvivl vokser sig stærkere
- 31) Hos Juveleren —

- 32) Bruno slynger Erna sin Beskyldning
i Ansigtet
- 33) „Var det hende“
- 34) Harme og Trods —
- 35) Erna ranker sig paany
- 36) Skilsmisseforhandlingerne
- 37) v. Stein tager sit Parti
- 38) „Vent og se Tiden an!“
- 39) Mødet paa Cafeen
- 40) Hvorfa kender jeg denne Kvinde?
- 41) En dæmrende Tanke — —
- 42) Den Ubekendte
- 43) Optrin fra Nattelivet
- 44) Mødet mellem Bruno og Frieda
- 45) Frieda skrifter —
- 46) En Angrende
- 47) Hos Erna —
- 48) Bruno gør Afbigt —
- 49) Med oprejst Pande —
- 50) Forstaaende Hjærter.



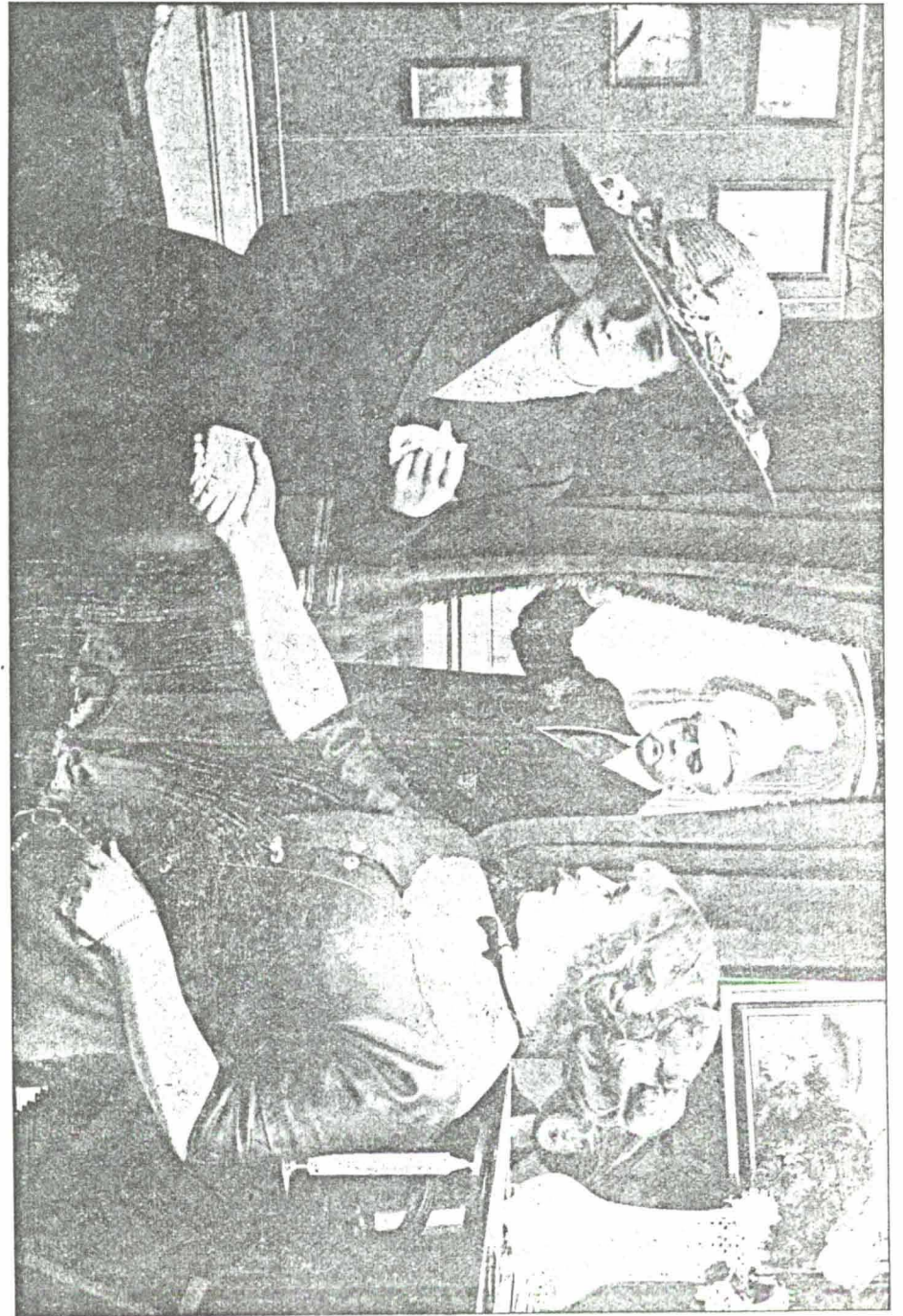


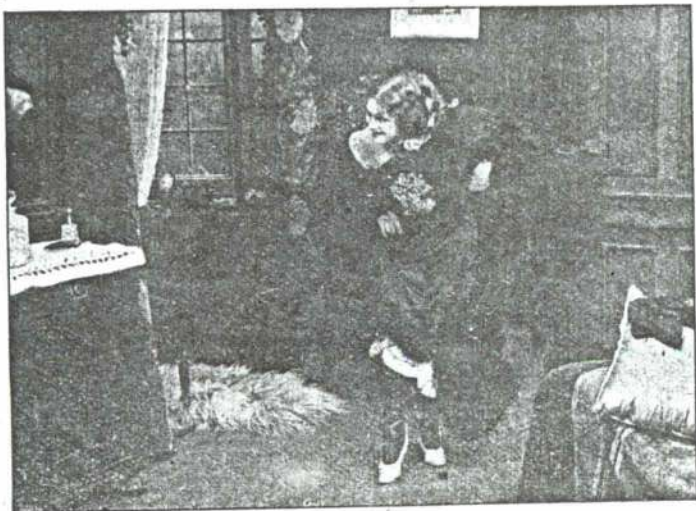
Karnevals nattens Gaade.

BRUNO v. HOFFSBERG, en ung Marineofficer elsker Baron von Steins Datter, Erna. Den unge Pige koketterer ganske uskyldigt med Brunos Ven, Kai, nærmest for at drille den stoute Officer, der overalt tror sig sejrssikker. Bruno føler en vis Skuffelse over sit tilsyneladende Uheld hos Erna og kaster sig ud i det muntre Natteleben for at drukne sin Ærgelse.

Erna har en Kammerpige ved Navn, Frieda, en letsindig Kvinde, „hvem“ Lysten til Fornøjelse og Ad-

Frieda faar sin Atsked





En fristende Tanke

spredelse i den Grad har bemærget, at hele hendes Sjæl er som feberbesat efter Storstadslivets mange og forskellige Adspredelser. Erna har et Smykke forestillende en Edderkop, dette Smykke har Frieda faaet den Mission at bringe til Reparation hos en Juveler, men den letsindige Kammerpige laaner Smykket, for at bære det paa et Karneval.

Paa omtalte Karneval træffer Frieda Bruno, denne, der befinder sig i en animeret Stemning, synes at blive charmeret i den skønne Ubekendte og inviterer Frieda paa Soupé. Frieda indvilliger — dog paa den Betingelse ikke at skulle røbe sit Incognito. Bruno er galant og lover det. — Under Soupéen falder Brunos Blik paa det ejendommelige Hals-smykke.

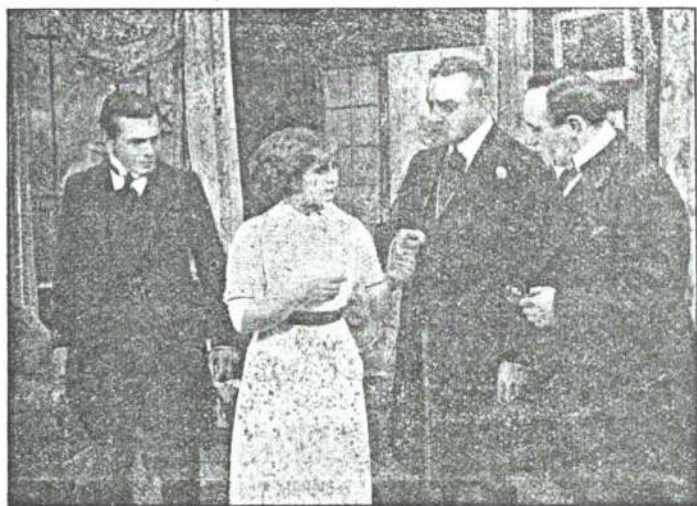
Nogen Tid efter afskediges Frieda fra Baronens Hus paa Grund af sin Uefterrettelighed. Hun faar Plads som Model paa et stort Modemagasin og synes foreløbig at skulle glide ud af Sagaen. Bruno



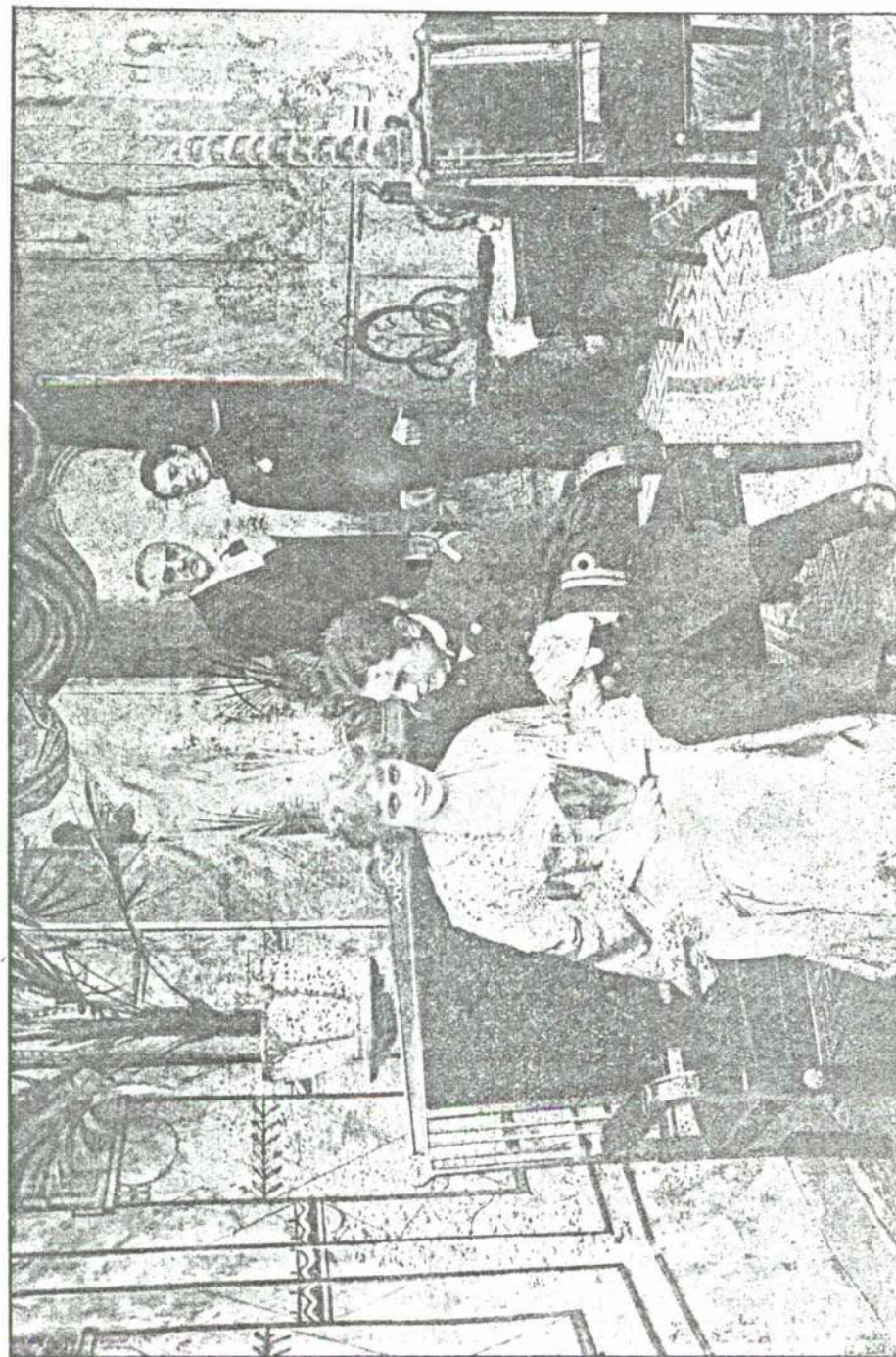
Forlovelsen deklareres

kommer efter at have været bortrejst i Tjenesteanliggender tilbage til v. Steins og erholder omsider Ernas Haand og Hjerte.

Efter Ægteskabet vil et ulykkeligt Tilfælde, at Erna atter kommer i Tanker om det fatale Smykke „Edderkoppen“, der endnu ikke er istandsat. Hun lader en Juveler tilkalde for at denne skal istandsætte det. Da Bruno ser Smykket, tilbagekaldes i hans Erindring hin Karnevalsnat! Skulde hans Hustru være en simpel Kokette, en letlevende Kvinde uden Moral og Pligt — en Uværdig? — Tvivl og Tro strides om hans Hjerte, men Tvivlen sejren. Baron v. Stein er pinlig berørt over at se Smykket — han forklarer Bruno og Erna, at der knytter sig et mørkt Sagn til dets Historie — det er skæbnesvangert for den der bærer det. Bruno nikker — ja — i Sandhed, det ulykkelige Smykke har i hans Hjerte vakt Tvivl om hans Hustru Hæderlighed.



Brunos Tvivl vokser sig stærkere.

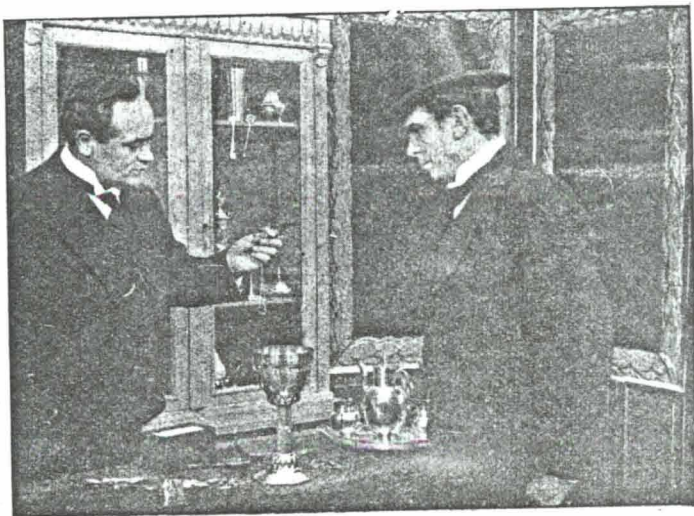


Bruno faar Ernas Ja



von Stein tager sit Parti.

Da Bruno slynger Erna sin Beskyldning i Ansigtet, forstaar Erna, som rimeligt er, ikke et Ord — men hun er krænket og dødelig fornærmet over Brunos gemene Adfærd og vil skride til Skilsmisse,



Hos Juveleren.



Bruno slynger Erna sin Beskyldning i Ansigtet

hvilket Baron von Stein dog i sidste Øjeblik forhindrer, idet han besværges Parterne om dog at have Taalmod og oppebie Sagernes Gang; han mener, at det hele er en Fejltagelse.

En Dag sidder Bruno sammen med en Ven i en Restaurant, da han ser Frieda elegant klædt tage Plads i Restauranten sammen med en flot udhalet lidt halvberuset Gentleman. Der er noget ved denne Kvinde, Bruno synes at skulle genkende, en Bevægelse, et Kast med Hovedet, han ved ikke hvad.

Frieda har tilmed en vis ydre Lighed med Erna og det er ligesom et Glimt af Sandheden synes at skulde bryde frem gennem de mørke Skyer. En Begivenhed i Cafeen giver Bruno Lejlighed til at optræde som Friedas Ridder og denne faar nu Anledning til at betro Bruno Sagens Sammenhæng. „Det var mig, der bar Smykket — og jeg er Skyld i al den Sorg, der er voldt Deres Hustru og Dem.“

Da Sløret er sønderrevet er Bruno en Fortvivlelse nær. — Dog han vil gøre Afbigt som en Mand. Ernas Tilgivelse vover han dog ikke at haabe paa men sin Brøde vil han søge-sonet; han vil skrifte for Erna.

Denne har imidlertid allerede af Friedas Mund erfaret Sagens Sammenhæng. Erna er dybt fortvivlet ved at høre Friedas Afsløring, og hun kan ikke tilgive Friedas slette Adfærd og hendes Fortielse af det skete.

Dog Kvindehjertet modstaar ikke Mandens dybe Nedbøjelse og snart efter rækker Erna Armene ud mod Bruno, der angrende slutter sin genfundne Hustru i sine Arme.

Optaget af Filmfabriken
Skandinavien



leveres fra Biorama
København - Kristiania - Stockholm





Centraltrykkeriet, Esbjerg